

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 131

Dodatek tygodniowy, do Nr. 8753 z dnia 26 stycznia 1929.
pod redakcją Narcyza Süßermanna.

Kolarstwo szosowe wymaga reformy!

PODZIAŁ KLASYFIKACJI ZAWODNIKÓW DROGOWYCH. — PODZIAŁ NA KLASY: I, II, III. I NOWICJUSZY. — OKRĘGOWEMU ZWIĄZKOWI KOLARSKEMU POD ROZWAGĘ.

Lwów, 25. stycznia.

Zamieszczony poniżej artykuł p. mgr. Göttingera porusza wysoce aktualną kwestję podziału kolarzy na klasy. Ze swej strony jedynie przyklasnąć możemy projektowi, który ma wszelkie dane, by przyczynić się do zwiększenia popularności kolarstwa i zwerbowania mu nowych zawodników. W następnym artykule p. G. przedstawi nam projekt segregacji kolarzy, będących obecnie już w „czynnej służbie”. — Red.

Sportowa prasa lwowska już niejednokrotnie zwracała uwagę na konieczność zmiany dotychczasowego systemu szosowych wyścigów kolarskich, do których organizatorzy dopuszczali prawie że zawsze wszystkich bez wyjątku zgłaszających się zawodników, bez względu na ich wiek, wyrobienie i wartość sportową. Zawodnicy młodsi, słabsi, startując razem z zawodnikami, stanowiącymi jeźdźcami nie „ekstraklasę” kolarską, to w każdym razie klasę nierównie wyższą — ubiegając się o laur zwycięstwa i identyczne nagrody w postaci żetonów, — skazani byli już z góry na niepowodzenie w nierównej walce, a niejednokrotnie szanse ich nawet na zajęcie „honorowego” miejsca malały do zera wobec nierówności sił.

Słusznie też podniosły się głosy, że stan taki dłużej trwać nie powinien, że Kluby i Związki organizujące zawody kolarskie powinny zarządzić zflu i niedopuszczyć do tego, aby młody zawodnik, startujący w biegu kolarskim razem z „asami” i podejmujący nierówną walkę dla „zasady” i zapалу do zamilowanego sportu, — po kilku niepowodzeniach i bezowocnych próbach — opuszczał ręce i zniechęcony szarym wyścigiem zaiste wysiłkiem wycofywał się z czynnego życia sportowego.

Istnieje jeden tylko środek dla usunięcia tych wad i niedomagań w sporcie kolarskim; jest nim

podział zawodników na klasy.

Klasyfikacja, przy której za podstawę segregowania zawodników użytą będzie wartość sportowa, jaką reprezentują poszczególne jednostki (wiek, osiągnięte wyniki i rozpiętość zawodniczej kariery) przyniesie nie tylko równość walki i konkurencji w poszczególnych klasach, lecz wpłynie także na zaostrenie się tejże wskutek wyrównania sił, a co za tem idzie, na podniesienie się sportowej jakości i poziomu osiąganych wyników; klasyfi-

kacja wkońcu, wprowadzając walkę równych z równymi, zachęci wiele jednostek, dotąd obojętnych a utalentowanych, do wzięcia w niej udziału i zmierzania swych sił w szlachetnej rywalizacji sportowej, — stworzy, jednym słowem

narybek zawodniczy,

którego wykształcenie i wychowanie jest jednym z naczelných celów każdej organizacji sportowej, pamiętającej o przyszłości.

Korzyści tego systemu są nazbyt widoczne, by uzasadniać i rozwozić się długo nad celowością wprowadzenia go do naszego kolarstwa drogowego. Wystarczy tylko przypomnieć, że system podziału na klasy wprowadziły u siebie nie tylko organizacje sportów zespołowych, jak piłka nożna association i rugby, piłka ręczna, hokej lodowy itd., ale i sporty indywidualne jak narciarstwo, lekka atletyka (na skutek ostatnio zapadłych uchwał PZLA), a wreszcie torowe kolarstwo, — i że system ten w sportach powyższych cieszy się słusznym uznaniem właśnie wskutek swej racjonalności i celowości.

Sekcja kolarska L. K. S. Pogoń, jedno z najmłodszych lwowskich Towarzystw kolarskich, istniejące od r. 1927, która dźwierży hegemonję w lwowskim sporcie kolarskim tak pod względem osiąganych wyników zwycięstw

lokalnych i krajowych oraz jakości materialnej zawodniczej, jak też i pod względem ilości zawodników (32 licencjonowanych w Z. P. T. K.) postanowiła już w sezonie sportowym na r. 1929 wprowadzić podział jeźdźców drogowych na klasy na terenie lwowskim. Projekt tego podziału przedstawia się w ogólnych zasadach konkretnych następująco:

1. Podział na klasy obejmie wszystkich zawodników sezonowych, licencjonowanych w Z. P. T. K. oraz nowicjuszy członków S. K. Pogoń; zawodnicy klubów obcych, startujący w biegach organizowanych przez S. K. Pogoń, zaliczeni będą do jednej z klas na podstawie decyzji komisji sportowej (nie sędziowskiej) S. K. Pogoń.

2. Ilość klas: I, II, III. i klasa nowicjuszy.

3. Wszyscy zawodnicy podzieleni zostaną na klasy na podstawie decyzji komisji sportowej S. K. Pogoń.

4. Przejście z klasy niższej do wyższej opiera się na zasadach określonych następująco:

a) Zawodnik, startujący w klasie nowicjuszy, wchodzi do klasy III w razie zwycięstwa (tj. w razie zdobycia 1-go miejsca) w którymkolwiek z biegów nowicjuszy, bez względu na ilość startów; za nowicjusza uważa się zawodnika, który po raz pierwszy startuje, wzgl. który startując więcej niż

jeden raz, nie zajął dotychczas nigdy pierwszego miejsca; b) zawodnik klasy III. przechodzi do klasy II. w razie 3-ich zwycięstw w klasie III. w jednym sezonie; c) zawodnik klasy II. przechodzi do klasy I. w razie 5 zwycięstw w klasie II. w jednym sezonie; d) zawodnicy klasy III. i II. przechodzą od razu do klasy I., (bez względu na przepisy pod b) i c) w razie 1-go zwycięstwa w jednym z t. zw. „biegów klasycznych” — ale bez względu na klasę tj. w razie osiągnięcia 1-go miejsca wogóle.

5. Za biegi klasyczne w rozumieniu przepisu 4 d) uważać należy, o ile chodzi o biegi lokalne: a) mistrzostwo województwa lwowskiego (100 klm.), b) mistrzostwo lwowa (100 klm.), c) mistrzostwo Klubu (50 klm.) i d) bieg o puchar „Gazety Porannej” 50 klm. — oraz biegi zamiejscowe, za klasyczne uznane, a więc np. Kraków — Zakopane, Kraków — Lwów itd.

Postanowienia tego projektu obowiązujące będą (z pewnymi wyjątkami) narazie tylko zawodników Sekcji kolarskiej L. K. S. Pogoń. Piszę „na razie”, ponieważ w dniu 20 stycznia br. powstał we Lwowie „Okręgowy Związek Towarzystw kolarskich Województwa lwowskiego”, który niewątpliwie zainteresuje się bliżej tym częściowo już urzeczywistnionym projektem i korzystając ze swej statutowej autonomii rozszerzy jego postanowienia z pewnymi modyfikacjami na wszystkie Kluby i Towarzystwa kolarskie, wchodzące w skład Związku — a wówczas kto wie, czy za stojącą w cieniu i pogardzaną „prowincją” nie pójdzie w ślady Warszawa.

Mgr. Ludwik Göttinger.

Prasa zagraniczna w Zakopanem.

STAWI SIĘ OKOŁO 50-CIU PRZEDSTAWICIELI.

Lwów, 25. stycznia.

Nie licząc 20 korespondentów pism zagranicznych, którzy przebywają stale w Warszawie, a przyjeżdżają do Zakopanego jako sprawozdawcy swoich pism pozatem z całego świata zjeżdżają się wybitni dziennikarze zagraniczni:

Z Niemiec: Doery, przewodniczący Związku niemieckiej prasy sportowej, Killing, z wydawnictwa Ullsteina, Wiczorek Willy, z prasy niemieckiej w Lipsku, maj. Etscheidt, z prasy niemieckiej w Turynji, Luther Karol, z prasy niemieckiej w Monachjum.

Z Francji: Reichel, prezes Wszechniawotowego Związku Prasy Sportowej, Winck, agencja Havasa, Blum Georges, „Journal”.

Z Anglii: A. E. Ruttle, z „Exchange Telegraph Co”, Johnstone James, z „Morning Post”, Ebbutt Norman, z „Times”, Sprigge, z „Manchester Guardian”.

Z Ameryki: John Steele, z „Chicago Tribune”, dr. Winners, „Chicago Daily News”, O. P. Jacob, z „Associated Press”, J. Klinoff, „Jewish Morning Post”.

Z Holandji: Max Bokzijl, z „Algemeen Handelsblad”, Nassau-Noordewier

z „Nieuwe Rotterdamse Courant”.

Z Szwecji: Paul Olberg, „Social Demokrat”, Gösta Torelius, z „Stockholms Tidningen”.

Z Norwegii: Axel Thorstad, z „Aftenposten”, Peter Foss i jeszcze 4 innych dziennikarzy norweskich — nazwisk nie podano.

Z Czechosłowacji: Franciszek Marsak, z Czechosłowackiej Agencji Telegraficznej.

Z Łotwy: Arved Arenstam, z „Jaunakas Zinas”.

Z Jugostawii: Pinkala, z „Politika”.

Z Węgier: Dezso Vertesi, z „Budapesti Hirlap”.

Z Szwajcarii: Willy Bretscher, „Neue Züricher Zeitung”.

Z Hiszpanii: Eugeni Xammar, „Heraldo de Madrid”.

Z Japonii: M. Okanouye, z „Asahi (Osaka)”.

Poza powyższymi nadeszli już zgłoszeniami w dalszym ciągu napływają coraz to nowe zgłoszenia, można więc stwierdzić, że ogółem na zawodach narciarskich w Zakopanem będzie obecnych przeszło 50-ciu dziennikarzy zagranicznych.

Przed gen. rozprawą narciarską w Zakopanem.

NAJŚWIEŻSZE BIULETYNY.

Lwów, 25. stycznia.

Dnia 5. lutego rozpoczynają się największe międzynarodowe zawody narciarskie tegorocznego sezonu zimowego. O rozmiarach imprezy tej świadczyć najlepiej zgłoszenia z zagranicy, które poniżej podajemy:

Anglija (I. Ski Club Of Great Britain): Delegat — nazwisko dotąd nieznane. Bieg zjazdowy: 1) Guy Nixon 2) W. J. Riddell, 3) Clin Wyatt, 4) E. W. A. Richardson, 5) Leonard Dobbs, 6) C. Pitman, 7) William R. Bracken, 8) F. Pelham Maitland. Skoki: 1) W. J. Riddell, 2) Guy Nixon. Bieg pań: 1) Durell Sate-Barker, 2) Doreen Elliott. Ogółem 10 zawodników.

Włochy (Federazione Italiana Dello Sci): Delegat Buonacossa. Skoki: Venzi Vitale. Bieg pań: Lea Scheibler. Ogółem 2 zawodników.

Niemcy (Deutscher Ski Verband): Delegat dr. Tenner i p. Ganzenmuller. Bieg 18 km.: 1) Wahl Otto, 2) Schuster Helmut, 3) Pellkofer Fritz, 4) Müller Gustaw, 5) Glass Walter, 6) Bock Ludwig. Skoki: 1) Müller Gustaw 2) Glass Walter, 3) Krockel Max, 4) Recknagel Erich, 5) Thannheimer Franz, Kretzer Loisl,

Akademia Klubu Szermierzy

POD OSTRĄ LUPĄ KRYTYKI.

Lwów, 25. stycznia.

Od lat panuje zwyczaj rozplywania się w pochwałach, w recenzjach z popisów szermierczych, pochwałach będących **antytezą rzeczywistości**.

Niedojda o dwa lewych nogach, rużający się na planszy, jak mucha w nazi „imponuje nam swym spokojem”. Brutal pierający szablą jak kijem, wydający nieludzki ryki, jest „graczem pełnym temperamentu”, a panienka, **dziobiąca floretem ruchami, wszystko inne niż szermierkę przypominającymi**, jest „pełną gracji i wdzięku przyszłą mistrzynią Polski”.

Postanowiłem zerwać z tym systemem i zamiast kwiecistej recenzji dać krytykę, krytykę osób i pośrednio tego, czego wyrazem była Akademia, krytykę obecnego stanu szermierki we Lwowie. Przy dość wyrównanym poziomie nie odgrywa bowiem wielkiej roli, czy ten lub ów klub brał udział w Akademii, tem mniej, czy brał go ten lub inny szermierz; na ogół **wspólni są nauczyciele, wspólne zalety lub wady**.

Organizacja była dobrą, publiczność doborowa i bardzo liczna, imprezę uważam za udaną. Nie podzielam we wszystkim opinii sportowych. P. Kamienobrodzkiego uważam jednak, że czas podkreślić publicznie, że **wyłącznie dzięki jego pracy i energii Klub szermierzy utrzymuje się, rozwija i od szeregu lat jest stałą placówką i ostoją rycerskiego sportu we Lwowie** i uważam, że urządzona mu owacja przy wejściu na podium była **sprawną i zasługoną**.

Zaczął od floretu. Moi młodzi Panowie! (nie podaje nazwisk). Zasada floretu jest **robotą wazką**, ograniczanie ściśle zasłon, stosowanie naprzemian zasłon **opozycyjnych i okrężnych**, linieja, precyzja, tempo; a co wyście z tego zrobili? Zasłony ograniczała wam podłoga, oganiaście się od klingi w prawo i w lewo, doskakiwali bez wypadów, jednym słowem pokazali typową „jen de bourrades”. Jeden z was atakuje podwójną finta

uno-due-tre, uno zewnątrz, due wewnątrz i cofając całe ramię wstecz, dzga od dołu w brzuch przeciwnika, pchnięcie to nazywa się po włosku forconata od forcone — widły, lecz prócz tej nazwy teoretycznej, częściej spotykałem we włoskich salach szermierki nazwę porconata od porco — **zwierzę domowe**, którego wywóz z Polski **zagroza interesom austriackich agrariuszy**. Nieprawdaż, że nie będziemy już więcej zmuszeni podziwiać to pchnięcie w akademjach **na klasyczne i stylowe florety**. Poza tem ambicja jest rzeczą dobrą, lecz nie może klócić się z **anatomją**. Pchnięcia w nogi nie liczą się, ale też i nogi nie zaczynają się pod szyją. To trzeba uzgodnić.

Podobał mi się p. Łabędziwski w walce z p. Friedrichem, wnioskuje, że zaczyna się wylamywać z komiśnej metody Targiera, co przy jego dużych walorach fizycznych i ogromnem umiłowaniu sportu może dać **szybko doskonałe rezultaty**.

Nie podoba mi się obecny sposób rohoty floretowej p. Friedricha, mam wrażenie, że broń bojowa, a przede wszystkim **szabla odpowiada mu lepiej**. Nie chcę bliżej wdawać się w ocenę szczegółową jego pracy, podkreśliłam, że p. Friedrich jest **dziś o klasę wyższy od innych szermierzy we Lwowie**, a jednak chciałbym, by niezależnie od szybkości pracował nad skalą swych akcji, co na pewne zdwoiłoby jego siłę szermierczą.

Walki na florety skończyły **assaut pań**. Konstatuję duży postęp pny **Schwarzówny** od mistrzostw, **assaut** jednak było brzydkie. Lekcja niema, nazywa się **środek**, który dałby obu Paniom tę orientację i pewność siebie, których im bardzo brakuje.

W szabli widziałem poraż pierwszego **prucznika Wawrzkiwicza** o dobrej technice ręki, nieco nerwowego, jego riposta w ramię po quincie była **najładniejszym cięciem Akademii**.

Mam słabość do **Tadzia Kownackiego**, którego uważam za **ogromny ta-**

lent, — popsuł się w stylu, nie prowadzi szabli, lecz raczej macha nią, orientuje się jednak doskonale i ma rączkę **najważniejszą, nerw szermierczy**, co pozwoliłoby mu daleko dojść pod umiejętnym surowym kierownictwem. Nowy nabytek Klubu p. **Zająłki z Warszawy**, przemily towarzysko, ma fałszywe zasłony, — dużo ćwiczeń umówionych. Panie Kolego, z początku bez ripost, a wada ta zniknie, a pamiętać, że w zasłonach dalekiego rozstępu szabla zaczyna się od karku.

Przejdę z kolei do szpady, zaznaczając, że **brak miejsca** zmusza mnie do opuszczenia w szabli szeregu nazwisk i spotkań. Szpada francuska jest bronią **ładną, ciekawą i to co nam pokazano, stanowi tylko mały fragmencik** jej techniki. P. Baworowski opiera swą grę na systemie, który powstał i był w modzie w Nizy jakich 20 lat temu. Jest to t. zw. „**badigeon**”, po polsku bielnie, polegający na nieustannym ruchu szpady **z góry na dół**, podobnym rzeczywiście do bielnie, chroniącym dość dobrze przed pchnięciem w rękę i przed schwycciem klingi. Atakuje przeważnie pchnięciami w rękę i to „en cavant” i trzyma trzonek przy końcu, chcąc zyskać na długości szpady. Ten uchwyt psuje **mu styl**, bo w tym systemie dopelnieniem badigeon'u są zasłony określne „**contres de sixte**”, których skuteczność uchwyt ten paraliżuje. W atakach w nogę schodzi za nisko, zapominając, że **najb. iżej ma kolano przeciwnika** i że celując niżej traci na długości więcej, niż zyskał trzymając wadliwie szpadę. Brak mu precyzji **prowadzenia końca szpady i oka w ocenie rozstępu**. — P. Szajna robi stylem, przypominającym szkołę w Joinville; nie zdziwiłbym się usłyszawszy, że **nauczycielem** jego był jakiś ex-moniteur, były nauczyciel wojskowy. Brak mu tej zjadliwości, którą daje rutyna i gra p. Baworowskiego kępuje go nieco, nie zna bowiem metody zwalczania tego typu szermierzy, metody nawiasem powiedziałem dość prostej.

Osobiście uważam, że w obecnym stadium, szpada w rękę p. **Pieczynskiego**, wprawdzie bez cudzoziemskiego posmaku, jest **groźniejszą**, nie przeczę jednak, że styl tak p. Szajny, jak i p. Baworowskiego przedstawia duże możliwości na przyszłość.

inż. W. Mańkowski.

Z narciarstwa

Biurowe zawodów czynne będzie w Zakopanem od 1. l. br. i mieścić się będzie w gmachu poczty na I. piętrze. Zadaniem jego będzie udzielanie prasie zagranicznej i krajowej informacji dotyczących zawodów i ich wyników, poza tem przeprowadzenie rejestracji przybyłych do Zakopanego przedstawicieli prasy zagranicznej i krajowej. Mniej więcej w 2 godziny po ukończeniu zawodów danego dnia, Biuro Prasowe wydawać będzie komunikaty o ich przebiegu i wynikach. PP. przedstawiciele prasy po komunikaty i wszelkie informacje zechcą się zgłaszać do Biura Prasowego.

M. Br.

Z ruchu narciarskiego w Przemyślu.

(Od naszego korespondenta)

Przemyśl, w styczniu.

Przemyskie Towarzystwo Narciarskie, które w ubiegłych dwu latach, wobec marnych warunków atmosferycznych, ograniczyło swą działalność do **sporadycznych wycieczek** i do propagandy pięknego sportu narciarskiego wśród szerszych sfer miejscowego społeczeństwa, w tym roku rozwinęło **niezwykle czynioną działalność**. Pod przewodnictwem tak znakomitych organizatorów uprawiających sport narciarski od wielu lat, jak prof. **Kolanowski, Bąkowski** i znakomity zawodnik por. **Witkowski**, pomyślało Towarzystwo o rzeczy, wprawdzie w obecnych **przykrych warunkach finansowych** zdawało się nierealnej, a jednakże dla rozwoju sportu narciarskiego w okregu przemyskim koniecznej: o **budowie sztucznej skoczni**. I dzięki niezwyklemu wysiłkowi wyż wspomnianych organizatorów, popartych przez ludzi dobrej woli, myśl ta śmiała została **ureczywistnioną**. Wielkoduszna **ofiarność Przemyslanina**, prof. Uniw.

J. K. dra **W. Tarnawskiego**, który ofiarował znaczną część potrzebnego pod budowę drzewa, przyspieszyła realizację tego **wspaniałego dzieła**. Stała się skocznią projektu por. Witkowskiego, **nośna na 40 mtr.** Już w najbliższą **nie-dziele 27 bm.** przedpołudniem odbędzie się na nowo wybudowanej skoczni **konkurs skoków z udziałem zakopiańczyków**, zawodników lwowskich i trenera polskiego p. **Eengta Simonsena**. Nielada to będzie uroczystość dla sportowych sfer Przemyśla.

Choć główny wysiłek z natury rzeczy musiał iść ku budowie skoczni, nie zaniedbało Towarzystwo Narciarskie innych swych obowiązków. W bieżącym sezonie zorganizowano **dwa biegi narciarskie w dniach 6 i 12 bm.** z udziałem zawodników miejscowych i lwowskich (w biegu drugim). Sezon w pełni, warunki atmosferyczne znakomite, więc Towarzystwo niejedną zapewne jeszcze imprezę sportową urządzi.

Kombinacja: 1) Muller Gustaw, 2) Glass Walter, 3) Bock Ludw., 4) Kretzer Loisl.
Bieg 50 km.: 1) Schuster Helmut, 2) Bauer Hans, 3) Pellkofer Fritz, 4) Wahl Otto. Ogółem 11 zawodników.

Lotwa (Latvijas Ziemas Sporta Savieniba): Bieg 18 km.: Bukas Karl. **Bieg 50 km.:** Bukas Karl. Ogółem 1 zawodnik.

Rumunja (Federation Des Societes Sportives De Roumanie): Delegaci: 1) Dinu Cesiano, 2) Theodore Rosetti Soleseo, 3) ing. Otto Lexen. **Bieg 18 km.:** 1) Zojer Herman, 2) Purcarea Nicolae. **Kombinacja:** 1) Lexen Friedrich. **Bieg 50 km.:** 1) Zojer Herman. **Bieg zjazdowy:** 1) Purcarea Nicolae, 2) Calista Toma, 3) Lexen Friedrich. Ogółem 4 zawodników.

Szwecja (Svenska Skidforbundet): Delegaci: 1) plk. Ivar Holmquist, 2) maj. C. G. D. hr. Hamilton. **Bieg 18 km.:** 1) Gustaf Jonsson, 2) Hjalmar Bergstrom, 3) Senv Eriksson, 4) Tore Edman. **Skoki:** 1) Sven Eriksson, 2) Tore Edman. **Kombinacja:** 1) Sven Eriksson, 2) Tore Edman. **Bieg 50 km.:** 1) Gustaf Jonsson, 2) Hjalmar Bergstrom. Ogółem 4 zawodników.

Węgry (Magyar Si Szovetseg): Delegat — nazwisko nie podane. Bieg 18 km.: 1) Csekey Jules, 2) Bela Szepes. **Skoki:** 1) Bela Szepes. **Kombinacja:** 1) Bela Szepes. **50 km.:** 1) Csekey Jules. **Bieg zjazdowy:** 1) Bela Szepes.

Norwegja (Norges Skiforbund): nazwisko delegata nie podane. Bieg 18 km.: 1) Hagbart Haakonsen, 2) Ole Stenen, 3) Kristin Johansson, 4) Hans Vinjarengen, 5) Christian Holmen, 6) Ame Busternd, 7) Hans Kleppen, 8) Peder Belgum, 9) Leif Skagnaes, 10) Sigmund Rund, 11) Bengt Simonsen. **Skoki:** 1) Ole Stenen, 2) Kristian Johansson, 3) Hans Vinjarengen, 4) Christian Holmen, 5) Ame Busternd, 6) Hans Kleppen, 7) Peder Belgum, 8) Leif Skagnaes, 9) Sigmund Rund, 10) Bengt Simonsen. **50 km.:** 1) Hagbart Haakonsen, 2) Ole Stenen, 3) Peder Belgum, 4) Leif Skagnaes. Ogółem 11 zawodników.

Jugostawia (Jugoslovenski Zimskosportski Savez): Delegat dr. Ivo Pir. 18 km.: 1) Godec Tomaz, Rezek Boris, 3) ing. Jansa Janko, 4) dr. Kmet Stanko, 5) Jansa Josko. **50 km.:** 1) Godec Tomaz, 2) ing. Jansa Janko, 3) dr. Kmet Stanko, 4) Jansa Josko. **Zjazdowy:** 1) ing. Jansa Janko, 2) dr. Kmet Stanko, 3) Jansa Josko. Ogółem 5 zawodników.

Szwajcaria (Schweizerischer Ski Verband): 18 km.: 1) Bussmann Walter, 2) Lauener Stefan, 3) Wullenmier Gerard. **Skoki:** 1) Trojanni Bruno, 2) Lauener Stefan, 3) Wullenmier Gerard, 4) Kaufmann Fritz. **Kombinacja:** 1) Lauener Stefan, 2) Wullenmier Gerard. **50 km.:** 1) Bussmann Walter. Ogółem 5 zawodników.

DODATKOWE ZGŁOSZENIA ZAWODNIKÓW ZAGRANICZNYCH:

ad 1) Anglja: **Bieg zjazdowy:** 9) Harold Mitchell. Ogółem zatem 11 zawodników.

ad 6) Szwecja: **Bieg 18 km.:** 5) Olle Hanson. **Bieg 50 km.:** 3) Olle Hanson. Ogółem zatem 5 zawodników.

Powyższe państwa zgłosiły **definitywnie** swój udział nie przystąpi jednak dotąd składu swych ekspedycji: 11) Francja, 12) Czechosłowacja, 13) Finlandja, 14) Hiszpanja, 15) Austrja.

Nazwiska delegatów tych państw podane zostaną do wiadomości natychmiast po otrzymaniu zgłoszeń imiennych przez P. Z. N.

Zgłoszenia zawodników polskich napłynęły b. licznie i zostały przekazane Kom. Sport., która po zbadaniu kwalifikacji tych zawodników ogłosi ostateczną listę konkurentów polskich.

Konkurs fotograficzny. Fotografowie zawodowi i amatorzy, którzy chcą dokonywać zdjęć z zawodów, obowiązani są przystąpić do konkursu fotograficznego, w przeciwnym razie nie mają prawa czynienia zdjęć. Zgłoszenia do konkursu przyjmować będzie i karty wstępu dla fotografów wydawać będzie Biuro Prasowe.

Centralne Biuro Zawodów mieścić się będzie w hotelu „Stamara” i czynne będzie od 25 stycznia rb.